

който би се опиталъ да възстанови кралската властъ, или да върне конституцията отъ 1793 година. Распаленитѣ съ вино войници, подбуждани отъ началниците си разпространяваха ужасъ.

Членоветѣ на двѣтѣ Събрания, освенъ тие що бѣха затворени, бѣха свикани въ нови помѣщения: членоветѣ на старѣйшинския съѣтъ — въ амфитеатра на фелдшерската школа, а петтѣхъ стотинъ — въ залата на Одеона.

Тамъ ги накараха да касиратъ изборитѣ на четиредесетъ и осемъ департамента, да обявятъ, съ постановление, неспособността на тие департаменти и да се прѣдостави на изпълнителната властъ правото да назначи въ тие департаменти всичкитѣ длъжностни лица, които трѣбваше споредъ закона да се избератъ отъ населението. Принудиха ги да вотиратъ временното отмѣняване свободата на печата, да прѣдоставятъ на Директорията да обявява общинитѣ въ обсадно положение, да растуря всякакви политически общества и да отложи формиранieto на народната гвардия; накараха ги да вотиратъ заточаванieto на двамата членове отъ Директорията: Карно и Бартеми, на 53 члена отъ Законодателния Корпусъ, на 42 редактори и издатели на вѣстници и на извѣстно число други граждани. „Не тече кръвъ!“ лицемѣрно провъзгласяваха виновницитѣ на прѣврата като че ли Кайена не бѣше тоже смъртъ, само че по-бавна.

Ето какво стана прѣзъ деньтъ, или по-вѣрно прѣзъ нощта на 18 фруктидоръ отъ V година.

Тукъ свършва конституционния периодъ на Директорията, тъй като тя собственорѣчно потъпка конституцията си.
